

گرامی باد بیستمین سالگرد قیام ۵ بهمن آمل

بیستمین سالگرد قیام آمل فرا رسیده است. در تابستان ۱۳۶۰. اتحادیه کمونیستهای ایران با اعزام نیروهای خود به جنگلهای اطراف آمل، مبارزه انقلابی سربداران را آغاز کرد. این مبارزه انقلابی پس از ۵ ماه مبارزه مسلحانه علیه نیروهای سپاه پاسداران و ارتش جمهوری اسلامی در جنگلهای شمال در پنجم بهمن ۱۳۶۰، با قیام در شهر آمل به اوج خود رسید. هنوز پس از بیست سال این مبارزه همچون خورشیدی فروزان بر تارک مبارزات انقلابی مردم ایران در مبارزه علیه رژیم فاشیست جمهوری اسلامی میدرخشد.

اتحادیه کمونیستهای ایران در شرایطی مبارزه مسلحانه برای سرنگونی جمهوری اسلامی و کسب قدرت سیاسی را سازماندهی کرد که ضد انقلاب تازه به قدرت رسیده اسلامی با تمام قوای امنیتی و نظامی خود در کلیه جبهه ها دست به یورش زد تا انقلاب ۵۷ را بطور قطع مغلوب کرده و تمام دستاوردهای طبقه کارگر و خلق را نابود کند. در آن مقطع یک صف آرانی تعیین کننده میان انقلاب و ضد انقلاب شکل گرفت و روشن بود که نتیجه این صف آرایی تأثیراتی بسزا بر سرنوشت مبارزه طبقاتی در سالهای بعد خواهد داشت. در چنین شرایطی اردوی انقلاب باید با تمام قوا و سرعت قوای خلق مسلح را در مقابل ضد انقلاب مسلح سازماندهی میکرد. دوره ای بود که به نقشه سیاسی جسورانه و یورش به عرش اعلا و فداکاری بی دریغ نیاز داشت. اتحادیه کمونیستها تمام توان خود را بکار گرفت تا مانع از پیروزی قطعی ارتجاع شود.

بیانیه قیام پنج بهمن ۱۳۶۰ اعلام کرد: «آزادی را جز در پرتو آتش قهر انقلابی، جز در پرتو جانفشانی بی محابا و جز در سایه یورش بردن دلیرانه به کاخ ظلم و بیداد نتوان بدست آورد. با دشمنان آزادی تنها با زبان گلوله می توان سخن گفت و بر این حکم نیز تجربه اسارت و آزادی خلقها مهر تأیید نهاده است.» حرکت سربداران و قیام آمل نتوانست به اهداف خود دست یابد، اما وسیعا به کارگران و توده های ستمدیده امید و غرور بخشید و جبهه کمونیستها را در سطح ایران و جهان تقویت کرد. احزاب مائوئیست جهان به حمایت بیدریغ از آن برخاستند. حرکت سربداران و قیام آمل میراثی گرانبها برای نسل آتی کمونیستهای انقلابی برجای گذاشت؛ آنان میتوانند به یکی از حساسترین فصلهای تاریخ مبارزه طبقاتی در ایران بنگرند و ببینند که تلاش کمونیستها برای سرنگون کردن رژیم منفور جمهوری اسلامی و عملی کردن نقشه و برنامه ایجاد یک جامعه رهایی بخش، جایی برجسته و غرور آفرین در آن داشت و درسهایی را آفرید که برای ادامه پیروزمندانه راه حیاتی هستند.

در قیام مسلحانه آمل، اتحادیه کمونیستها مسئولیت رهبری انقلاب را بر عهده گرفت. به عهده گرفتن این مسئولیت، بدون گسست از دیدگاههای غلط رایج در جنبش چپ میسر نبود. دیدگاههایی که رسالت طبقه کارگر در رهبری انقلاب دمکراتیک را نادیده گرفته و حداکثر وظیفه طبقه کارگر را اعتصاب برای بهبود شرایط خویش و رسالت کمونیستها را به یاری رساندن به مبارزات اقتصادی کارگران خلاصه میکردند. دیدگاههایی که به این ترتیب طبقه کارگر را به دنباله سیاسی طبقات دیگر تبدیل میکردند. بنابراین، باید از دیدگاهی که بر وظیفه مرکزی کمونیستها یعنی کسب قدرت سیاسی از طریق جنگ انقلابی سرپوش می گذاشت، گسست می شد. اتحادیه کمونیستها بر مبنای این حقیقت تاریخی عمل کرد که: «قدرت سیاسی از لوله تفنگ بیرون می آید!».

اتحادیه کمونیستهای ایران در مقطع سال ۶۰ در مقابل این واقعیت که نیروی کوچک است سر فرود نیاورد و تأکید کرد که «نیروی کوچک می تواند وظیفه ای بزرگ بر دوش گیرد.» بر این واقعیت انگشت گذاشت که نمی توان بر مبنای کمیت خود ضرورتهای سیاسی زمانه را نادیده انگاشت و از انجام وظایف بزرگی که تاریخ طلب می کند، سر باز زد. اتحادیه کمونیستها تأکید کرد که: «یک کمونیست قبل از آنکه درباره توانائی و آمادگی مادی خویش بیندیشد باید درباره وظیفه خویش اندیشه کند و پشتتازی خود را مدلل سازد» پیشاهنگ انقلابی راستین در جریان پاسخگویی فعال به مسائل سیاسی روز و شانه دادن به زیر بار وظایف ناشی از آن است که شکل می گیرد و تکامل می یابد. کوچک و ضعیف بودن دلیلی برای به میدان نرفتن نیست. راه پیشروی را می توان و باید با اتکاء بر نقطه قوت استراتژیک خود یعنی توده ها و استفاده از نقاط ضعف استراتژیک دشمن یعنی محرومیت از حمایت گسترده توده ای، هموار کرد.

اتحادیه کمونیستها در آن زمان مقهور و مرعوب نیروهای قویتری که در صحنه مخالفت با رژیم حضور داشتند نشد و چشم انتظار دیگران نماند. اتحادیه کمونیستها به نیروی خود اتکاء کرد و راه مستقل خود را رفت. این تجربه نشان داد هر آنجا کمونیستها از امتیاز ویژه خود، - یعنی نمایندگی منافع اکثریت توده ها - سود جویند نه تنها قادر به شکوفا کردن انرژی انقلابی پایه اجتماعی خود خواهند شد بلکه می توانند توده ها را از زیر رهبری نیروهای بورژوا و خرده بورژوا که مدعی رهبری خلق هستند بیرون آورده و مانع از آن شوند که این نیروهای فرصت طلب با استفاده از فداکاریهای عظیم خلق، دارودسته خود را به قدرت برسانند و محرومیت اقتصادی و سیاسی توده ها را تداوم بخشند.

اتحادیه کمونیستها در مقطع گرگهگاهی ۶۰، در شرایطی که این سازمان و جنبش کمونیستی بطور کل از اوضاع عینی عقب بود و ارتجاع اسلامی افسارگسیخته یورش آورده بود، شیپور عقب نشینی را نخواست. حرکت سربداران، گامی تعیین کننده برای جبران عقب ماندگی ها و ورود به صف مقدم صحنه مبارزه طبقاتی در آن شرایط خاص بود. فی الواقع هنوز خیلی چیزها آماده نشده بود، خیلی چیزها می بایست تنظیم می شد، خیلی چیزها می بایست تصحیح می شد و در برخی امور کمبودهای آشکاری بچشم می خورد. اما فقدان تدارک قبلی، از عزم کمونیستهای انقلابی در آغاز آن حرکت مسلحانه با هدف سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی و کسب قدرت سیاسی نکاست. این واقعیتی است که فقط در پرتو پاسخگویی به مبرمترین وظایف سیاسی کلیدی می توان بر ضعفها و کمبودها در هر دوره معین فائق آمد. توان پیشاهنگ نیز در پیشبرد همین وظایف افزایش می یابد. در جریان این کار است که می توان از مصالح عظیمی که در نتیجه فرصتهای انقلابی ببار می آید به حداکثر سود جست. تجربه حرکت سربداران و قیام آمل نشان داد زمانی که اوضاع دگرگون میشود و بطور جهش وار تحول می یابد، نمی توان با ریتم و روشهای سابق وظایف خود را پیش برد و باید با اتخاذ اقدامات سیاسی مشخص به دگرگونی و اضطراب در اوضاع پاسخ داد.

بر پایه چنین دیدگاهی، اتحادیه کمونیستها در سخت ترین شرایط که فرمان عقب نشینی و سکوت و انفعال از جانب بسیاری از نیروهای سیاسی صادر شده بود، توانست خلاف جریان حرکت کند، غیر ممکن ها را ممکن کند و تعرضی انقلابی را سازمان دهد. این نبرد دلیرانه، نقشی ماندگار بر تاریخ مبارزه طبقاتی در ایران ترسیم کرده است.

درسهای قیام آمل فراموش ناشدنی اند. مائوئیستها از این قیام انقلابی تجارب ارزنده ای را برای ترسیم راه پیروزی انقلاب پرولتری در ایران انباشت کرده اند. امروزه، در شرایطی که فرصتهای انقلابی مهمی در حال ظهور است و توده ها در ابعادی وسیعتر پا به میدان مبارزه علیه رژیم گذاشته اند، در شرایطی که ارتجاع اسلامی دچار شکاف و چند دسته گی شده، شرایط مساعدی برای پیشرویهای جهش وار فراهم آمده و نبردهای طبقاتی تعیین کننده ای در راه است، درسهای قیام سربداران بیش از هر زمان دیگر از طراوت و تازگی برخوردار است. این درسهایی که به بهای خون انقلابیون کمونیستی بدست آمد که خودشان محصول دو دهه مبارزات کمونیستها در سطح بین المللی و ملی بودند. آنان آگاهانه و از دل و جان به اهمیت نبرد دلاورانه خود در شکل دادن به یک پیشاهنگ انقلابی راستین، باور داشتند.

بیستمین سالگرد حرکت سربداران و قیام آمل زمانی فرا میرسد که شاهد تشدید مبارزات مردم علیه جمهوری اسلامی هستیم. اینک بر خلاف سالهای شصت حزبی انقلابی داریم. حزب ما حزب کمونیست ایران (مارکسیست - لنینیست - مائوئیست) بدون تجارب پیشین نمیتوانست بوجود آید. میراث و تجارب اتحادیه کمونیستهای ایران همراه با میراث و تجارب کمونیستهای که در پیکر سازمانهای کمونیستی دیگر در راه انقلاب پرولتری تلاش میکردند شالوده مستحکمی را برای تشکیل حزب کمونیست ایران (مارکسیست - لنینیست - مائوئیست) فراهم کرد. این حزبی است که متکی بر تئوری و سبک کار انقلابی کمونیستی است و تجارب سی سال مبارزات پرولتاریای انقلابی در سطح ملی و بین المللی را در خود فشرده کرده است. این حزب متعلق به

کارگران و زحمتکشانشان است و باید در قلب آنان ساخته شود. این حزب با صراحت اعلام میکند که وظیفه مرکزی اش آغاز جنگ خلق برای سرنگونی دولت طبقات ارتجاعی در ایران است. برای عملی کردن این وظیفه است که حزب کمونیست ایران (مارکسیست - لنینیست - مائوئیست) باید در میان توده های کارگر و دهقان؛ زنان و جوانان؛ و خلقهای تحت ستم ساخته شود تا با اتکا به نیروی لایزال آنان، حکام اسلامی را که جامعه را بر محور استثمار و تبعیض و نابرابری و جهل می چرخانند واژگون کنیم و جامعه ای نوین و رهانی بخشی بنا کنیم.

در شرایطی که خدعه و فریب «جبهه دوم خرداد» بیش از پیش برای مردم رو شده و جمهوری اسلامی بیش از هر زمان در بحران سیاسی و ایدئولوژیک دست و پا میزند، راه انقلابی سرمداران بیش از پیش چراغ راه مبارزات ما در راه سرنگونی رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی و برقراری جمهوری دمکراتیک خلق و گذار به سوسیالیسم است.

دروود و افتخار بر جانباختگان قیام آمل!

حزب کمونیست ایران (مارکسیست - لنینیست - مائوئیست) را در قلب توده ها بسازیم!

پیش بسوی تدارک و آغاز جنگ خلق تحت رهبری حزب کمونیست ایران (مارکسیست - لنینیست - مائوئیست)!

BM BOX 8561, LONDON WC1N 3XX, ENGLAND
WWW.SARBEDARAN.ORG

HAGHIGHAT@SARBEDARAN.ORG

FAX: 0049 89 244376693